

Промик

і перші
осінні пригоди

e-book PDF 



Шукай
деталі на
малюнках.



БЕЗПЛАТНИЙ ЗРАЗОК

Промик і перші осінні пригоди

ПРОМИК ОЖИВАЄ

ТАРАС ІДЕ ДО ШКОЛИ

ТАРАС, ПРОМИК І СУСІД ПО ПАРТІ



Текст і ілюстрації: Roksana Piórko

Редакторка: Інна Адруг

Цикл: **«ПРОМИК — ОПОВІДАННЯ МИНУЛИХ ЛІТ»**

Copyright © 2026 Wydawnictwo Galada

Промик оживає

Дзинь-дзинь!

Я — Промик, бувалий у бувальцях дитячий велосипед.

Може, вас це здивує, але мені вже цілих п'ятдесят років, і я назбирав для вас силу-силенну цікавих історій. У них багато сміху, зворушення й пригод. І, як і кожна історія, моя власна теж має свій початок.

25 серпня 1972 року **Я ВПЕРШЕ РОЗПЛЮЩИВ ОЧІ** й **ПОЗНАЙОМИВСЯ З ТАРАСОМ**, моїм першим сердечним другом. Я й досі дуже добре пам'ятаю той день. Зараз розповім, як це було.

Чи знаєте ви, **ЯК НАРОДЖУЮТЬСЯ ВЕЛОСИПЕДИ?** Це цікавий, але гучний і трохи брудний процес. Майстри складають нас із металевих частин: тут гвинтик, там рама, тут колесо, там кермо.

ТУК, ТУК, ТРАХ, БАХ — і потроху з'являється велосипед. Чи вкладають нам при цьому **СЕРДЕНЬКО?** Ні, бо в інструкції про нього немає ані слова.

Так само зробили й мене. Надягли мені шини, вирівняли спиці, а потім відвезли до магазину. Я стояв там тихий, блискучий і готовий до їзди.

ТОДІ Я ЩЕ НИЧОГО НЕ ВІДЧУВАВ.

Знайди викрутки.





Знайди викрутки.



Аж настав той **ВЕЛИКИЙ ДЕНЬ!**

Спершу мене віднесли кудись, де сильно трусило, потім перенесли до іншого приміщення. І нарешті я відчув, як теплі руки хлопчика обіймають мене.

 — **ВІН ЧУДОВИЙ!** — вигукнув хлопчик із таким захватом, що в мене аж ніби щось ворухнулося під кермом. — Тату, дивись! Тут написано його ім'я. Це **ПРОМЕТЕЙ**, але я називатиму його **ПРОМІЖКОМ!**

Знайди повітряні кульки.



Поруч стояв дорослий чоловік, якого хлопчик називав **ТАТОМ**. Він усміхнувся і спокійно відповів:

Т — Добре, Тарасе. Я радий, що тобі сподобався **ПОДАРУНОК**.

Залиш його поки що в коридорі й ходімо до столу. Дідусь із бабусею вже чекають.

Т — **Я ЗАБЕРУ ПРОМІКА ЗІ СОБОЮ!** — оголосив Тарас і незграбно повів мене до кімнати.

Т — Але навіщо? Це ж просто **ВЕЛОСИПЕД!** — тато глянув здивовано.



Знайди повітряні кульки.



І тоді Тарас подивився на нього так серйозно й щиро, що мені й досі стає тепло, коли це згадую.



— Для мене це не просто велосипед, тату.
Це мій омріяний **ДРУГ**. Я хочу йому все показати.

Саме тоді я широко **РОЗПЛЮЩИВ ОЧІ**.
Відчув легенький струм у гвинтиках і гучне гупання під кермом.

Знайди серця.





Знайди серця.



— Ходімо, Проміку, я познайомлю тебе зі своєю **РОДИНОЮ**, —
Тарас притулив мене до стіни біля столу. — Це моя мама Василина.
Там сидить мій тато Степан. А це дідусь Сергій і бабуся Ганна.

Я подивився на всіх по черзі, і мені аж захотілося радісно
задзвонити в дзвіночок. **У МЕНЕ Є РОДИНА!**



— Дякую, Тарасе, — сказав я зворушено.
— Я такий радісний, що стою тут, серед вас!

Тарас аж засяяв і лагідно погладив моє кермо.

Дідусь Сергій уважно мене розглядав і розмовляв із татом про раму, камери й спиці. Мама усміхнулася до мене, але швидко повернулася до столу й продовжила накладати всім салат. Бабуся Ганна підморгнула мені.



— Добрий велосипед, — сказала коротко.

Я тоді аж виріс від гордості.

Знайди квіточки. 



По кімнаті літали **КУЛЬКИ**, пахло їжею, і всі голосно розмовляли.
Тарас підкидав мені кульки, а я несміливо їх відбивав.
Це була **ДУЖЕ ВЕСЕЛА ГРА**.

За мить тато вніс великий шоколадний **ТОРТ**. Усі почали співати,
а Тарас стояв у центрі, рум'яний і щасливий. Потім він задув свічки
одним подихом, а мама почала різати торт.

Тарас обернувся до мене.

 — Проміку, будеш їсти зі мною торт? Можу ще налити тобі чайку.

Я так розчулився, що мій дзвіночок задзвенів.

 — Дякую, друже, — відповів я. — Це дуже **МИЛО**. Але я не вмію
їсти торт. Я мрію про **МАСТИЛО** для ланцюга.

Тарас на мить розгубився, але хутко знову всміхнувся.

 — А, ну так. Ти ж **НЕ ТАКИЙ, ЯК МИ**. Не хвилюйся, Проміку. Я
дістану тобі мастило. **Я ТАК РАДІЮ**, що ти в мене є!

Знайди квіточки. 





Знайди котів. 🐱

П — А я, — сказав я урочисто, — хай і не почаю з тобою, але вмію дещо особливе. Виведи мене надвір, і я навчу тебе їздити **ШВИДШЕ ЗА ВІТЕР**. У цьому я — **СПРАВЖНІЙ МАЙСТЕР!**

Тарас аж плеснув у долоні від радості.

Т — Домовилися!

Ми ще довго бавилися кульками, сміялися й слухали музику, а потім вийшли надвір.



— Тарасе, спочатку вдягни **ШОЛОМ!** — попросив я його.
— Зараз будеш їхати, але може так трапитися, що й трохи падати.
Спершу треба добре **НАВЧИТИСЯ** їздити.

Тарас розсміявся й показав мені свій захист.



— Я не боюся, Проміку. У мене навіть подушечки на колінах є.
Бабуся мені їх пошила.

Ми розсміялися й почали тренування. Ох, як же в нас гарно виходило! Тарас уважно мене слухав, старався, й після кожної невдачі **ПРОБУВАВ ЗНОВУ**. Я допомагав йому, як тільки вмів.

Було відчутно, що ми стаємо **СПРАВЖНЬОЮ КОМАНДОЮ!**

Знайди котів.





Знайди метеликів. 

Коли ми повернулися додому, були трохи брудні, дуже втомлені й страшенно щасливі. Тарас мав кілька синців, але обличчя в нього світилося як у **ЗАВОЙОВНИКА СВІТУ**.



— **ЧЕМПІОН!** — похвалив його дідусь. — Я пишаюся тобою.

Тарас засяяв іще більше. Потім обійняв маму, тата, бабусю й дідуса.



— **ДЯКУЮ ВАМ** за такий чудовий подарунок!

Саме тоді я раптом зрозумів, що це був **ОСОБЛИВИЙ ДЕНЬ** не тільки для нього. Це був також і **МІЙ ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ!**

Відтоді я оселився в цій чудовій родині. Дідусь із бабусею жили окремо, але я відразу їх полюбив. Тарас облаштував мені місце для сну на балконі. Я там мав **ВЛАСНИЙ КУТОЧОК**, дашок від сонця й килимок для втомлених коліс.

Від того дня ми з Тарасом пережили безліч смішних, зворушливих і повчальних **ПРИГОД**. Я пам'ятаю їх усі, а тепер переповім їх вам. Дзинь-дзинь!

Знайди метеликів. 🦋



Тарас іде до школи

Доброго-доброго дня, мої любі, дзинь-дзинь!

З ВАМИ ПРОМИК — допитливий уживаний велосипед, який хотів би все побачити, все зрозуміти й про все дізнатися.

Сьогодні я розповім вам історію про те, як мій друг Тарас пішов **ДО ШКОЛИ**. Для нас обох це був **ВЕЛИКИЙ ДЕНЬ**.

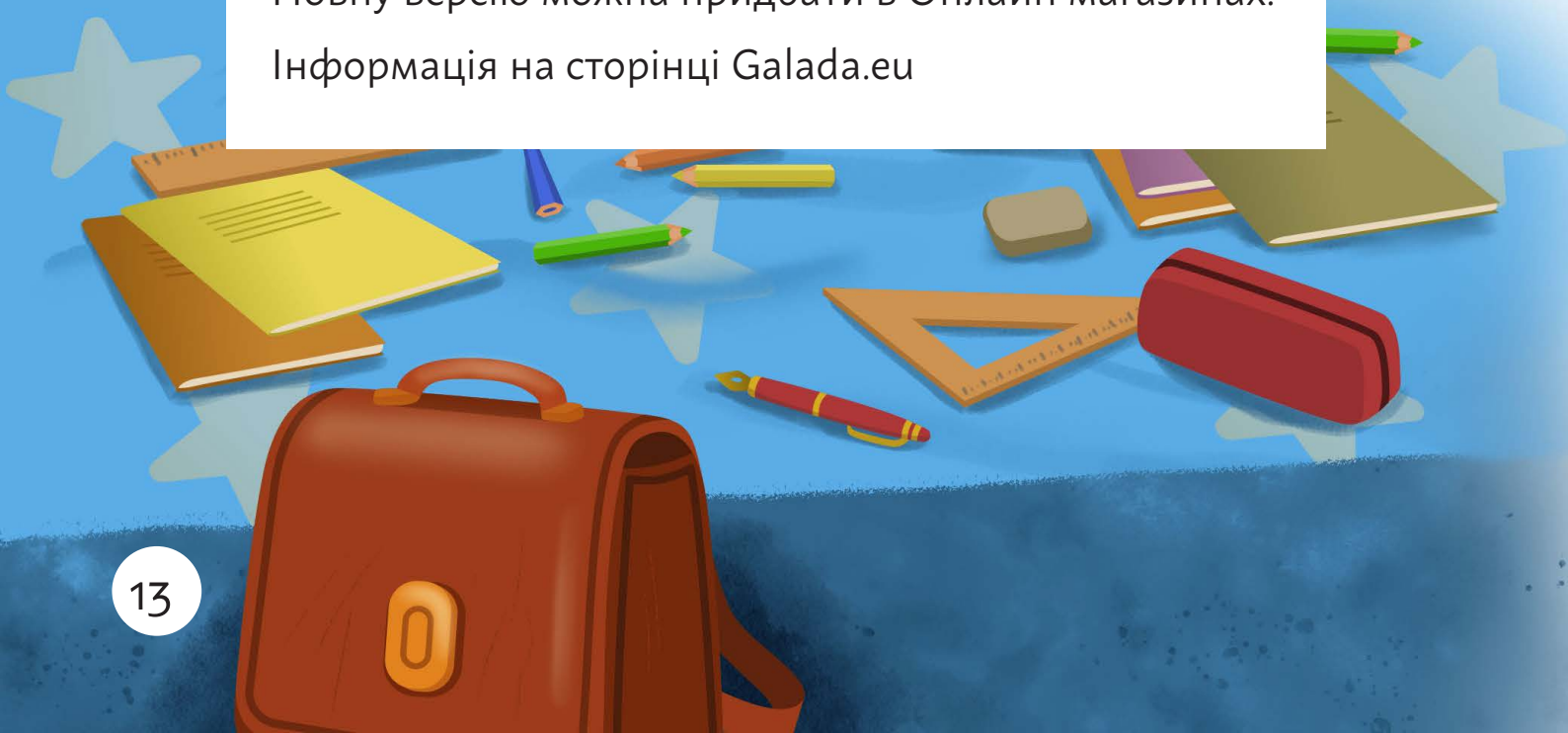
Не минуло багато часу відтоді, як я потрапив до родини Тараса, а вже назрівали великі зміни. Одного дня мій друг повернувся додому з батьками й висипав на ліжко цілу гору шкільних скарбів. Там були олівці, ручки, лінійки, зошити й сила-силенна інших речей. Біля ліжка він поставив солідний **РАНЕЦЬ**.

Знайди олівці.



БЕЗПЛАТНИЙ ЗРАЗОК.

Повну версію можна придбати в Онлайн магазинах.
Інформація на сторінці Galada.eu



Тарас, Промик і сусід по парті



БЕЗПЛАТНИЙ ЗРАЗОК.

Повну версію можна придбати в Онлайн магазинах.
Інформація на сторінці Galada.eu

Знайди м'яч.



Це знову я, **ПРОМИК** — відважний уживаний велосипед, який завжди згадає якусь цікаву історію.

У вас **БАГАТО ДРУЗІВ?** Я легко заводжу дружбу, а от Тарасові в дитинстві це давалося важче. Сьогодні я розповім вам, як ми подружилися **З МИКОЛОЮ**.

Copyright © 2026 Wydawnictwo Galada. Всі права захищено

Текст і ілюстрації: Roksana Piórko

Редакторка: Інна Адруг

Цикл: **«ПРОМІК – ОПОВІДАННЯ МИНУЛИХ ЛІТ»**

ПРОМІК І ПЕРШІ ОСІННІ ПРИГОДИ

Ця електронна книжка призначена лише для особистого користування читача. Її не можна перепродавати, передавати іншим особам, розміщувати в Інтернеті, копіювати повністю або частково, друкувати чи використовувати з комерційною метою без попередньої письмової згоди правовласника, крім випадків, передбачених чинним законодавством.

www.galada.eu

youtube: Galada - kazky

biuro@galada.pl

ISBN: 9788397725119

